

Lateritik Nikel - Kobalt Yatakları

A. HELKE ders notları: Mainz Üniversitesi, Batı Almanya
A. ÇAĞATAY derleyen : Maden Tetskik ve Arama Enstitüsü, Ankara

GİRİŞ

Lateritik nikel-kobalt yataklarının aranmasına ülkemizde çok geç başlanmış olup, bugün bile bu konuya gereken önemini verildiği söylenemez. Bu tip nikel-kobalt yataklarının bazı ülkelerde çok büyük rezervler oluşturıldığı bilinmektedir. Lateritik nikel-kobalt yataklarının köken kayacı olan ultramafitlerin ülkemizde çok yaygın bulunması, ülkemizde de bazı lateritik nikel, kobalt zuhur ve yatağının bulunma olasılığını akla getirmektedir. Fakat bugüne dek ülkemizde ufakta olsa, ekonomik değere haiz herhangibir lateritik nikel, kobalt zuhuru bulunamamıştır. Bu durum iki şekilde yorumlanabilir. Bir görüşe göre ülkemizde lateritik nikel, kobalt zuhur ve yatakları bulunmamaktadır. İkinci görüşe göre ülkemizde lateritik nikel ve kobalt yatakları bulunabilir, fakat bu konuda ülkemiz yeterince aranmış ve incelenmiş değildir. Yazan bu son görüşü benimsediğinden, bu konuda gerçekte yapılacak daha bilimsel arama ve incelemelere yardımcı olmak için bu çalışmayı derlemiştir.

LATERİTİK NİKEL - KOBALT YATAKLARI ÜZERİNE GENEL BİLGİLER

Lateritik ayırmaya sonucu oluşan nikel ve kobalt yataklarının köken (oluşum) kayaçlarını (protore) peridotit dünüt veya otohidrasyon sonucu bu kayaçlardan oluşan serpantinitler gibi ultramafitler oluştururlar. Goldschmidt'e (1954) göre ultramafitler %0,3 (3000 ppm) Ni ve %0,02 (200 ppm) Co içerirler. Diğer taraftan ultramafitlerin içerdikleri iz elementler üzerine Goles (1967) özel bir özet vermektedir. Goles'e göre ultramafitler ortalama 1500 ppm Ni, 110 ppm Co, 30 ppm Cu ve 1040 ppm Mn içerirler. Biraz daha değişik değerler Vhay (1973) tarafından verilmektedir.

Bozusmamış ve ayırmamış taze peridotit içinde bilindiği gibi olivin ve daha azda piroksenin kristal strüktüründe bir miktar Ni bulunmaktadır. Nikel olivin ve piroksen kafes yapısında mağnezyum elementinin kısmen yerini ısgal eder. Bu durumda nikel elementi silikat bilesimi halinde bulunur. Peridotitin serpantinitleşmesi sonucu Ni miktarında herhangi bir değişiklik ortaya çıkmaz. Fakat buna karşılık serpantiniten yapılmış parlak kesitlerin maden mikroskopu

ile incelenmesi sonucu bazı nikel mineralleri izlenebilir. Örneğin avaruit Josephinit ($\text{Ni}_3\text{Fe-Al}_2\text{O}_4$) heazlewoodit (Ni_3S_2), millerit (NiS) ve mackinawit ($\text{Fe}, \text{Co}, \text{Ni}, \dots, \text{S}$) gibi maden mineralleri görülebilir (Nickel, 1959; Haekli, 1963; Ramdohr, 1967; Eskstrand, 1970; Rucklidge, 1971; Wall, de 1971; Guillen ve Lawrence, 1973; U. S. Geol. Survey. Prof. Paper 820, 1973; Deck, 1974; Groves ve diğerleri, 1974; Eckstrand, 1975; Çağatay, 1975 a ve 1975 b). Böyle nikel alaşım ve nikel sulfid mineralleri içeren serpantinitler bugün için yalnız özel durumlarda işletilebilir. Finlandiya'nın Outokumpu yöresinde bulunan Vuonos, nikel yatağı bu tip yataklara bir örnek olarak verilebilir. Bazı yerbilimciler serpantinitler içindeki nikel minerallerinin gelecekte daha çok önem kazanacağı görüşündedirler. Bunlardan Eckstrand (1970) avaruiti geleceğin nikel cevheri olarak görmektedir. Daha ikinci Dünya Savaşı sırasında serpantinit içinde çok ufak halde dağılmış nikel, stülfit minerallerinden faydalanaılma deneyleri yapılmıştır (Müller, 1950).

Ülkemizde ultramafitlerin çok yaygın olarak ortaya çıktıgı bilinmektedir. Yazanın uzun süreden beri mikroskopla incelediği ülkemizin çeşitli yörelerine ait kromitit ve serpantinitlerinde heazlevodit, millerit, violerit, makinavit gibi nikel-sulfid minerallerine, ayrıca yalnız Kefdağ ve Kızıldağ yörelerindeki kromitit ve serpantinitleşme gösteren peridotitlerinde avaruite rastlanmıştır.

Elazığ, Guleman Kefdağı-kromitit yatağından alınan örneklerden yapılan parlak kesitlerin mikroskopik etüdü sonunda genellikle kromit kristalleri arasındaki krom-kloritler içinde heazlevodit, millerit, ara-mineral (Heazlevoditin millerite dönüşmesi esnasında oluşmuş) makinavit gibi nikel sulfid mineralleri ile, avaroit gibi nikel-demir alaşımı izlenmiştir (Çağatay, 1975). Aynı mineralere kısmen serpantinitleşen yan kayaç peridotitin bozuşan kesimlerinde de çok eser miktarda rastlanmıştır. Erzurum Kop dağı kromititlerinin mikroskopik incelemesi sonunda burada kenar ve çatlakları boyunca kısmen krom-spinelle dönüsen kataklastik kromit taneleri arasında bulunan krom klorit (kemererit) içinde en fazla 50-60 mikron büyüklükte ksenomorf heazlevodit tanecikleri ve çok ufak bazen iğneçikler şeklinde millerit kristalleri saptanmıştır. Yan kayaç serpantinit içinde de aynı nikel minerallerini izlemek olasıdır. Siirt-Baykan yöresinden alınan kromit cevheri örneklerinde aynı mineraller izlenmiş olup, ayrıca çok

eser miktarda büyük olasılıkla milleritten dönüşterek oluşan Linne'it (violerit) görülmüştür. Eskişehir-Sivrihisar ve Beypazarı yörelerinde incelenen bazı kromitit örneklerindeyse heazlewedit ve millerit gibi mineraller izlenmiştir. Aynı yörelerden alınan serpentinit örneklerinde de bu mineraller saptanmıştır.

Diğer taraftan Hatay (Kızıldağ) masifinden alınmış serpentinit örneklerinden yapılan parlak kesitlerin mikroskopik etüdü sonucu heazlewedit, millerit, makinavit ve avaroit yanında ayrıca pirotin ve pentlandit'te izlenmiştir. Bursa, Orhaneli yöresinden incelenen serpentinit örneklerde heazlewedit, millerit ve makinavit görülmüştür. Ayrıca Güney Anadolu bölgesinde bulunan kısmen ve bazen tamamen serpentinitleşmiş ultramafitit örneklerinde bazan heazlewedit ve millerite rastlamak olasıdır. Balıkesir-Bigadiç Kazandağı yöresinde ortaya çıkan silislemiş karbonatlaşmış ve piritleşmiş ultrabazikler içinde maden mineralleri olarak pirit ve marmasit yanında bir miktarda millerit bulunmaktadır. Millerit burada yer yer fazlalasmaktadır. Silislenen, karbonatlaşan örneklerde çok eser miktarda kromit kristalleri de izlenmiştir. Sivas, Kangal-Yellice yöresinde incelenen örneklerde fazlaca miktarda makinavit ve çok eser miktarda millerit izlenmiştir (Çağatay, 1975). Makinavitin kristal formülünde ($Fe, Ni, Co, ..., S$) demir yanında çok az miktarda Ni ve Cu'nun bulunduğu makinavite kışmen zengin örneklerin yapılan kimyasal analizinde çok az nikel ve kobalt içermesiyle doğrulanmıştır. Dolayısıyla makinavit Lateritik nikel yataklarının oluşmasında heazlewedit, millerit ve avaroit gibi önemli değildir. Diğer taraftan Yellice yöresi örneklerinde rastlanan nikel mineralerinin hemen hepsine Kastamonu-Taşköprü yöresi serpentinit örneklerinde de rastlanmıştır.

Ultramafititlerin Lataritik ayrışmasıyla yalnız nikel ve kobaltin zenginleşmesi oluşmaz, ayrıca demirde zenginleştiği görülür. Böylece bazan nikel-kobalt yatakları, bazende demir yatakları olarak değerlendirilen maden yatakları oluşturur. Teknolojik açıdan zararlı olduğundan lateritik demir yataklarında Ni ve Co gibi metallerin bulunması istenmez, Nikel ve kobalt içeren lateritik demir yatakları Conakry'de (Bati-Afrika) bulunurlar. Yalnız içerdikleri Ni ve Co içeriğinden dolayı işletilen Lateritik ayrışım yatakları bugün dünyadan en büyük Ni ve Co-cevher rezervlerini oluştururlar. Bu tip yataklar genellikle ortalama %0,9-1,3 Ni ve %0,01-0,1 Co içerebilir. Bu yataklarda çoğunlukla Conakry lateritik demir yataklarında görüldüğü gibi en yüksek demir konsantrasyonu olması daha tam gerçekleştemiştir. Ayrışma zonundaki SiO_2 ve MgO uzaklaşmasında son bulmuş değildir. Ayrışma olayı laterit veya kırmızı topraka (terarosa) günümüzde de devam etmektedir. Yani Lateritik yataklar daha tam olgunlaşmamış oluguklardır. Lateritik demir yataklarında görüldüğü gibi lateritik Ni ve Co yatakları yaşı kara parçası düzliklerine (peneplain) bağlı olarak bulunmazlar. Lateritik nikel-kobalt yataklarına aynı zamanda vadilerle bölünmüş ve erozyona uğramış dağlık yörelerde rastlanır. Yeni Kaledonya adasında ortaya çıkan lateritik Ni ve Co yatakları dağlık yörelerde bulunan yataklara örnek olarak verilebilir.

Lateritik nikel ve kobalt yatakları ayrıca oluşumları bakımından diğer lateritik yataklardan ayıralık gösterirler. Lateritik aşınma sonucu oluşan demir, alüminyum ve manganez yataklarında gözlelmeyip, arta kalan aşınma ürünlerini, yukarıda adı geçen gözeltiler halinde ayrışma zonu boyunca derine inerek, lateritik nikel ve kobalt yataklarını oluşturur-

lar. Bu hareket etme sonucu olarak iki ayrı tip, lateritik nikel-kobalt yatağı ortaya çıkar (Weber, 1972; 1973). Böylece Ni ve Co limonit tarafından adsorbe edilmiş halde (nickeliferous iron laterite) bulunabildiği gibi, bu her iki metal laterit zonu kesitinin alt seviyelerinde öncelikle de lateritik zonun altında bulunan ana kayaç sınırsında nikel silikatları ve asbojen şeklinde çökelerdir. Bu sonuncu tür yataklara nikel silikat yatakları (nickel silicate type) adı verilir. Lateritik zon boyunca gözeltiler halinde sızararak dipte gökelen lateritik nikel-kobalt yataklarını Smirnov (1970) "İnfiltrasyon yatakları" olarak adlandırmaktadır.

LATERİTİK NİKEL-KOBALT YATAKLARININ MINERALOJİSİ

Lateritik nikel-kobalt yatakları yukarıda da kısaca değişildiği gibi iki ayrı türe' ayrırlırlar. Bunlar burada A - grubu ve B - Grubu yataklar olarak adlandırılacaklardır (Zeissink, 1969).

A — Grubu yataklar ayrışma zonunun en alt kısmında yani ana kayaç-ayrışma zonu arasında bulunurlar. Burada SiO_2 ve MgO içeriği daha oldukça yüksek olup, buna karşılık Fe_2O_3 içeriği bakımından çok fazla bir zenginleşme göstermez. Yeni oluşan nikel mineralleri kuvvetli yesil renklerinden dolayı dikkat çekerler. Çeşitli mineral fazları olarak nikel-serpentin daha çok nikel-krisotil (Garnierit) = $(Ni, Mg)_6(OH)_8/Si_4O_{10}$ nikel-saponit (pimelit), nikel-talk, nikel-klorit (şukardit), nikel-vermkülit ve nikel-sepiolit veya adı sayılan bu nikel silikatlarından birkaçı bir arada bulunurlar (Faust, 1966; Perruchot, 1971; Springer, 1974). Bu mineraler nikel ve mağnezyum içeriğleri çok değişik değerler gösterir. Örneğin garnierit içindeki nikel içeriği 4 ile % 30 arasında değişebilir. Burada ayrıca krisoprası'da saymak gereklidir. Krisopras nikel tarafından elma yeşili rengi boyanmış bir kalsedon türüdür.

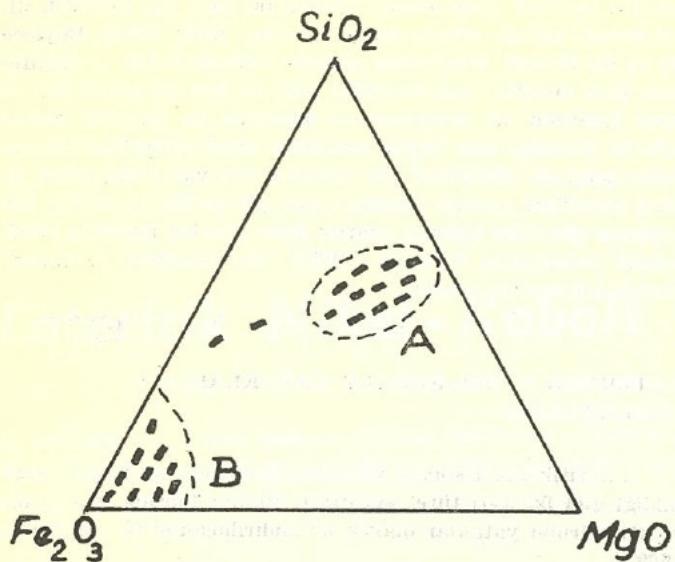
Kobalt lateritik yataklarda öncelikle asbojen (kobalt içeriği manganez siyahı) halinde bulunur. Asbojenin büyük kısmını Mn_2O oluşturmaktadır, kobalt içeriği %20'ye kadar çıkmaktadır (U.S. Geol. Survey Paper 820, 1973).

B — Grubu lateritik nikel cevherleri lateritik zonun üst seviyelerinde ortaya çıkarlar. Bu oluşuklar SiO_2 ve MgO içeriğinden fakir, Fe_2O_3 içerikleri bakımından zengin nikel cevherleri kapsayan yataklardır. Ayrıca bu yatakların nikel mineralleri tanımamaktadır. Dolayısıyla madenciler bu tür yataklardan "nikel içeriği limonit" olarak söz ederler. B — Grubu yataklar nikel yanında kobaltna içerebilirler (Queneau ve Rocorda, 1971).

Zeissink'e (1969) göre A-ve B-grubu yatakları SiO_2 , MgO ve Fe_2O_3 içerikleri gözönünde tutularak, bu üçgen diyagram içinde yerleştirilmeye çalışılsa, şu sonuca varılır (Şekil: 1).

LATERİTİK NİKEL VE KOBALT YATAKLARI ÖRNEKLERİ

1) Yeni Kaledonya nikel yatakları 1863 yılında bulundu. 1875 yılından 1905 yılına dek Yeni Kaledonya dünyanın en büyük nikel cevheri üreten yöresi olarak kalmıştır. Ancak 1906 yılında Kanada üretimde ilk sırayı alıncaya, bu tarihten

Sekil 1: A ve B grubu lateritik nikel yataklarının SiO_2 , MgO ve Fe_2O_3 üçgen diyagramındaki yerlerini gösterir. (Zeissink, 1969)

sonra günümüzde dek yeni Kaledonya nikel cevheri üretiminde ikinci sırada yer almıştır (Mining Magazine, 1974 a). 1900 yılından önce Yeni Kaledonya'nın lateritik nikel yataklarında ortalama %9 nikel içeren cevherler işletilmiştir. Bu tarihten sonra işletilen cevherlerin nikel tenörü ortalama yaklaşık %3'e kadar düşmüştür.

Yer yer kromit yatakları da içeren Yeni Kaledonya serpentinit masiflerinin intrüsyon yaşı olarak Oligosen düşünlülmektedir. (Chételat de, 1947). Yeni Kaledonya adasının yaklaşık 1/3 lük bir kesimi, yani $6\,000\text{ km}^2$ lik bir alanı serpentinitle örtülmüştür. Bu serpentinitler üzerinde genellikle kırıntıları topraktan bir lateritik tabaka bulunur. Gerek hu kırmızı toprak tabakasının alt seviyelerinde, gerekse bozusmaya yüz tutmuş ana kayaç serpentinit içinde çatlak ve yarıkları dolduran çok sayıda yeşil nikel silikat damar ve damarcıkları bulunur. Açık işletmeler şeklinde işletilen ayrışma zonununun bu nikel minerali kesimlerinden elde edilen cevher %3-5 Ni ve biraz kobalt içermektedir. Mining Engineering'e (AIMEL), (1951) göre Yeni Kaledonya nikel yataklarından elde edilen cevherin kimyasal analiz sonuçları aşağıda verildiği gibidir (Çizelge 1). Diğer bir kaynağa göre 1969 yılında üretilen kuru tutulmuş cevherin ortalama %2,78 Ni içerdiginden söz edilmektedir. Açık işletmelerden üretilen cevher nemi yaklaşık %25 civarındadır.

Analiz edilen element ve oksidler	Element ve oksidlerin % değişim sınırları
Ni	1,5 - 3,5
Co	0-2
SiO_2	40-45
MgO	20-30
Fe_2O_3	13-20
$\text{Al}_2\text{O}_3 + \text{CaO}$	0-1
Cr_2O_3	0,1-0,8
HrO	6-10

Çizelge 1: Yeni Kaledonya cevher analizi (Mining Engineering 1951)

Che'telat'ın (1947) araştırma ve incelemeleri sonucu verdiği bilgilere dayanarak Yeni Kaledonya yataklarının A-grubu lateritik nikel yatakları olarak sayılacakları sonucuna varılabilir. Fakat bu tür yataklar yanında Yeni Kaledonya'da azda olsa B-grubu lateritik nikel yataklarında bulunur. Şayet Tresscases'in (1975) yaptığı gibi nikel ve kobaltin deszendent zenginleşmeleri adanın jeomorfolojik yapısına bağlı kalınarak incelenirse, bu konuda yataklar arasında büyük değişikliklerin bulunabileceği kendiliğinden ortaya çıkmış olur.

2 — Filipinler'de birbiriyle geçiş gösteren çok sayıda lateritik demir ve nikel zuhurları bulunur. Bu yataklar öncelikle de Nonoc, Palawan, Mindana ve Marinduque adalarında bulunurlar (Santos-Ynigo ve Esguerra, 1961; Gruss, 1970) Boldt'a Jr. (1967) göre Filipinler'de %1,7 Ni ve %14,9 tenörlü 14 000 000 ton nikel cevheri, %1,5Ni ve %43,4 Fe tenörlü 29 000 000 ton demir-nikel cevheri, ayrıca %0,8 Ni ve %47,6 Fe tenörlü 115 000 000 ton demir cevheri rezervlerinin bulunduğu tahmin edilmektedir. Mining Magazine (1974 b) Filipinler'in yakın bir gelecekte Asya'nın bir numaralı nikel metali üretici ve ihracatçısı olacağını yazmakla Boldt'in tahminlerini doğrulamaktadır.

3 — Endonezya'da çok sayıda Lateritik nikel zuhur ve yatağı bulunmaktadır (Bemmelen, 1949; Schellman, 1964). Buların en önemlileri eski adı Celebes, yeni adı Sulawesi olan ada üzerinde bulunurlar (Macke, 1933; Mining Magazine, 1973). Sulawesi'nin en büyük nikel yatağı "Larona River" olup, bu yatak %0,9 Ni ve %49 Fe tenörlü 370 000 000 ton cevher içermektedir. Pomelea-Kolaka yöreleri ve ufak komşu adalarda ortaya çıkan zuhurlar daha yüksek nikel tenörleri gösterirler.

Endonezyalılarca Borneo olarak adlandırılan Kalimantan ve buna yakın bulunan ufak Sebuku adasında büyük, fakat Ni bakımından fakir yataklar bulunur. Ayrıca eskiden Yeni Guinea adıyla Hollanda sömürgesi olan batı Irian (Reynolds ve diğerleri, 1973) ve Papua yöresinde lateritik nikel yataklarının bulunduğu bilinmektedir.

4 — Avustralya'da lateritik nikel yatakları Queensland bölgesinde Ingham yakınlarında, Greenvale yöresinde bulunmaktadır. Bu yatak Avustralya'da ilk defa üretime açılan lateritik nikel yatağıdır. (Mining Magazine, 1973 a; 1973 b). Mining Magazine (1969) göre Greenvale'da %1,55 Ni ve %0,11Co tenörlü 45 000 000 ton lateritik cevher saptanmıştır. Greenvale nikel yatağında serpentinit ayrışması sonucu montmorillonit, aluminyum içerkili götit, talk, klorit ve kuars oluşmuştur. Bu ayrışma zonunda dört ayrı kantitatif mineralojik tane iriliği saptamak olasılığı bulunur (Zeissink, 1969).

5 — Salomo adalarında %1,4 Ni içeren cevher kapsayan ve büyük rezervler içeren lateritik nikel yatakları bulunmaktadır. (Boldt, Jr., 1967).

6 — Sovyetler Birliği'nde ortaya çıkan lateritik nikel yatakları iyi bir inceleme Smirnov (1970) tarafından yapılmıştır. Smirnov lateritik nikel yataklarını infiltrasyon yatakları olarak adlandırmıştır. Magak'yana (1968) göre lateritik nikel yataklarının oluşum şekilleri, büyülük ve kalınlıkları bazı koşullara bağlı olarak değişir. Bu koşullar söyle sıralanır.

- Ayrışan serpentinit masiflerinin jeomorfolojik yapısına
- Serpantinit içindeki çatlak ve yarık sistemlerine
- Serpantinit masifini kesen damar tipi kayaçlara

d) Yer altı suyunun akış doğrultusuna

Güney ve orta Urallardaki lateritleşme Jüra veya Jüra öncesi zamanda oluşmuştur (Smirnov, 1970). Nikel silikatların yoğunlaşması öncelikle tektonik bakımından kırılma ve parçalanmaya uğramış serpantinit kesimlerinde ve serpantinit içinde bulunan damar tipi kayaçlarla-serpantinit kontağı boyunca görülür (Magakyan, 1968). Nikel silikatlar yanında bir miktar da montmorillonit oluşmuştur.

Urallerdeki yatakları üç ayrı tipe ayırmıştır. Bunlardan biri geniş sahalara yayılan lateritik nikel yatakları olup, diğerleri serpantinitin çatlak yarıklarında toplanmış deszendent nikel oluşukları ve kontakt-karst yataklarıdır.

Geniş sahalara yayılan lateritik nikel yatakları tabakalı yapı gösterirler. Morfolojik bakımından yüksek kesimlerde ortaya çıkan bu yataklar ekonomik bakımından bir değer taşıyan kuars iskeletleri yoğunlarından oluşan bir seviye ile örtülüdür. Bunun altında sırasıyla 4-6 m kalınlıkta ufalanmış toprağımsı bir seviye bulunur. Bu seviye demir-oksit ve demirhidroksit minerallerinden oluşmaktadır ve yer yer mangan-oksitleri de içermektedir. Kromit ve manyetit taneleri bu seviyede ayrışma artığı mineraller olarak bulunurlar. Bu tabakanın ekonomik bir değeri yoktur. Yaklaşık 8 m kalınlıkta seviye öncelikle nontronitlenen serpantinden oluşmaktadır ve yeşil renkli, kolay ufalanabilen çoğunlukla nikelli montonit içermektedir. İşte bu seviye gerçek nikel yatağını temsil eder. Kobalt içerikli mangan-oksitler (asbolen) bu seviyenin yüksek kısımlarında, garnierit ve revidinskit (demirce zengin nikel-klorit) daha derin (alt) kısımlarında görürlürler. Diğer taraftan ayrılmış ve aşınmış, aynı zamanda silislesmiş serpantinitler metrelerce bir kalınlık gösteren bir seviye oluştururlar. Ayrıca deszendent kökenli manyezit damarcıkları tarafından kesilmiş bir zon ve nihayet taze, ayrılmamış serpantinit bulunur.

Deszendent nikel silikatları tarafından doldurulmuş çatlak ve yarıklardan oluşan oluşuklar nikelce zengin, su içeriği nikel-silikatlar ve Ni-Mg-silikatlar kapsarlar. Serpantinitin dike yakın eğimde çatlak sistemleri içinde gelişen bu mineralizasyon çok derinlere inebilen ayrışma ürünü gözeltiler tarafından oluşturulmuştur.

Kontakt-karst yatakları orta Urallerde Verkhniy Ufaley yakınında ortaya çıkarlar. Bu tip nikel yatakları tabakalı yapı göstermekte olup, Serpantinit-kristalen kireçtaşı arasında bulunan tektonik kontaktlarda cepler şeklinde cevher kütleleri dir. Bu cevher külesi içerikli kahverengi killar, demir ve mangahidroksitler, metakolloidal garnierit, revidinskit ve nepouit (nikel, antigorit gibi minerallerden oluşur. Novo Aydarlinsky adı verilen böyle bir kontakt-karst yataktaki bravoit, millerit ve violerit gibi ikincil nikel-sülfid mineralleri bulunmaktadır. Bu minerallerde birlikte markasit, melnikovit ve çok seyrekte piritin lakküstrin killar içinde gökeldikleri görülmüştür.

7 — Yunanistan'da bazı ufak lateritik nikel zuhuruna rastlanmaktadır. (Petracheck, 1951; Agiorgitis ve Skunakis, 1974; Chaziteodoru, 1974). Yunanistan'daki lateritik ayrışma Kretase'den önce gelişmiştir. Bir çok lateritik oluşuk daha sonraları aşınmaya uğramış ve akarsular yardımıyla taşınarak yer değiştirmiştir. Bazen bunlar Kretase transgresyon konglomeraları şeklinde ortaya çıkarlar. Bu tür oluşuklar kısmen demir cevherleri kısmende nikel cevheri olarak zaman zaman işlenirler. Yunanistan'da bulunan bu tip yataklar

ra Larymna, Marmeiko, Loutsi ve Tsouka örnek olarak verilebilir.

8 — Yugoslavya'da da Yunanistan zuhurlarına benzer nitelikte çok sayıda lateritik nikel cevheri içeren ufak zuhurlar bulunmaktadır. Bu tür lateritik nikel zuhurlarının en iyi örneklerine Goleš Mountain bölgesinde rastlanır.

9 — Doğu Almanya'nın Saksonya bölgesinde, Ernthal yöresinde ortaya çıkan Hohenstein nikel yatakları Jubelt (1953, 1955/56, 1956) tarafından ayrıntılı bir şekilde incelenmiştir. Aşağı Slezya'da bulunan Frankenstein nikel yatağıda yine Jubelt (1956) tarafından incelenmiştir. Burada bulunan lateritik limonit tabakasının kalınlığı 20-40 m arasında değişmektedir, nikel minerali olarak pimelit ve sukarudit gibi yeşil renkli nikel silikatlarından oluşmaktadır. Lateritik demir mineralleri zonu altında bulunan bu seviye yaklaşık %0,7-1 Ni içermektedir.

10 — Küba Adalarında ortaya çıkan lateritik demir yataklarına paralel olarak büyük lateritik nikel yatakları bulunmaktadır (Schneider, 1958; Gruss, 1970). Nikel yatakları 120 Km uzunlukta bir mesafe dağılmış olarak ortaya çıkarlar. Bunlardan en önemlileri Nicaro, Moa Bay ve Mayari yörelerinde ortaya çıkarlar Mc. Millan ve Davis (1955) Küba adalarındaki lateritik nikel yatakları rezervlerini ortalama %1,3 Ni ve %0,1Co terörlü 356 000 000 ton olarak tahmin edilmektedirler. Varsayımlara dayanarak U.S. Geol. Survey (1973) Küba'da %1 Ni içerikli 2 000 000 000 ton cevher bulunduğu ileri sürülmektedir.

Küba'da Kretase sonuna doğru ortaya çıkan harzburjit intrüksiyonları ve serpantinit Tersiyerde lateritleşmeye uğramışlardır. Ayrışma bugün bile devam etmektedir. (Vletter, 1955). Ultrabasitler jermanotip tektonikle (kırılma tektoniği) çeşitli bloklara ayrılmıştır.

Nicaro yöresinde eryüzünde 1,3-7 m kalınlıkta Ni bakımından fakir olduğundan işletilmeyen bir lateritik tabaka bulunmaktadır. Bunun altında 2-4 m, yer yer de 6 m kalınlıkta nikelce zengin bir nikel yatağı seviyesi gelir. Bu seviyeden yüksekliği; alta bulunan ayrılmamış serpantinitin yüksek ve alçak kesimlerine bağlı kalarak değişir. Nikel yatağı seviyesinde kendi arasında bir nikel içerikli Limonitten (B, grubu cevher) oluşmuş üst kısmı, birde ayrılmaya yüz tutmuş serpantinitin çatlak ve yarıklarında yoğunlaşmış nikel silikatlarından (A-grubu cevher) oluşmuş alt kısmı olarak ikiye ayrılr. Bu iki cevher seviyesi arasındaki orantı yaklaşık ortalama 1,6:1 bulunmaktadır.

11 — Amerika Birleşik Devletleri'nin Oregon eyaleti, Douglas Coun yöresi Nickel Mountain yatağı detaylı olarak incelenmiştir (Hotz, 1964; Cornwall, 1966; Cumberlidge ve Chase, 1968; Chase ve diğerleri, 1969; kabul edilmiştir. (Brost ve Pratt, 1973) Kuzey Carolina eyaletinin Jackson Coun yöresinde bulunan Webster lateritik rafıflıca deñinlmisti.

12 — Venezuela'da bulunan Loma da Hierro lateritik nikel ana yatağı %1,6 Ni tenörlü 44 000 000 ton lateritik nikel cevheri içermektedir.

13 — Brezilya'da en azından iki ayrı ultrabazik intrüksiyon kusağının var olduğu bilinmektedir. (Fleischer ve Routier, 1970). Bunlardan birinci kuşak "Goia's-serpentin belt" olarak adlandırılmaktadır, Goia's eyaletinin merkezi ke-

simlerinde ortaya çıkar (Quade ve Stache, 1977 a) Kuzey-güney doğrultusunda 500 km'den daha fazla bir uzunlukta olan bu kuşak serpantinitlesen dünit ve saksonitler yanında taze piroksenit ve birkaç gabro merceğinden oluşmuştur (Quade ve Stache, 1973 b). İkinci kuşak kuzeydoğu doğrultusunda 400 km uzanmaktadır. Minas Gerais eyaletinin kuzey sınırında Ipanema yöresinde başlayan bu ultrabazik kuşağı günümüzde aynı eyaletin güney sınırında bulunan Liberdade'ye dek uzanmaktadır.

Lateritik nikel yatağı Niguelandia birinci kuşak içinde bulunmaktadır. Coğrafik bakımdan adı geçen yatak Serra da Mantiqueira bölgesinde yer almaktadır. Yaklaşık 2x40 km büyülükteki Niguelandia yöresinde yaklaşık 5 ayrı lateritik nikel zuhuru bulunmaktadır. (Langer, 1965) Nikelce zengin garnierit, ayırmaya uğramış bir piroksenitin yer yüzüne yakın kesimlerinde çatlak ve yarıklarında çökelerek nikel cevherini oluşturmuştur. (Pecora, 1944; Lersch, 1973). Garnieritle birlikte beyaz veya mangan oksitlerle veya kırmızı kille boyanmış ve kaledonda bulunur. Bazı kesimlerde garnierit kuars ve kisopras tarafından belirgin şekilde ornatılmıştır. (U.S. Geol Survey, 1970 a; 1970 b) Niguelandia lateritik nikel yatağı %1-3 Ni arasında değişen tenörler gösteren cevherden yaklaşık 9 000 000 ton içermektedir (Mining Engineering, 1973). Aynı kuşak üzerinde ortaya çıkan Morro do Engenho lateritik yatağıda önemli sayılır.

İkinci kuşak içinde ortaya çıkan Liberdade yatağı Minas Gerais eyaletinin güneydoğu köşesinde Morro do Corisco bölgesinde bulunmaktadır. Burada parçalanmış ultrabaziklerin belirli bir kalınlığı içinde yumuşak yeşil bir pasta şeklinde damar ve damarcıklar bulunmaktadır. Bu yeşil pasta %8-12 Ni içermektedir. Maden yatağının tümü %1-2 Ni tenörlü 5 000 000 ton cevher rezervine sahip olduğu tahmin edilmektedir. (Mining Engineering (AIME), 1973). Bu kuşak, içinde yer alan Moro do Niguel'da önemli bir lateritik nikel yatağıdır. (Langer, 1967)

SONUÇLAR

Ülkemizde çeşitli yaşlarda ultramafitlerin çok yaygın şekilde ortaya çıktığı bilinmektedir. Bu denli yaygın şekilde ortaya çıkan ultramafitlere karşın, ufakta olsa bugline dek ülkemizde ekonomik değeri haiz bir lateritik nikel yatağı bulunamamıştır. İlk bakışta bunun bir gelişki olduğu görülür. Bu durum ülkemizde lateritik nikel yataklarının bulunmadığı kanısından çok; bu tip yatakların aranmasına ülkemizde yeni bağlandığı ve bu konuda fazla bir tecrübe bulunmadığı anlayına gelmektedir. Ana örnekte de kısaca degenildiği gibi, Balkan ülkeleri Yugoslavya ve Yunanistan'da ufkatta olsa bazı lateritik nikel zuhur ve yatakları bulunmaktadır. Aynı ultramafit kuşağının ülkemizde devam etmesi, hiç değilse böyle ufak bazı lateritik nikel yataklarının ülkemizde de bulunması olasılığını ortaya çıkarmaktadır. Yazar Enstitümüzün Teknoloji Laboratuvarları tarafından demir cevheri olarak değerlendirilmesi istenen Payas yöresi lateritik oluşumlardan alınan örnekler üzerinde yaptığı mineralojik çalışmalar sırasında, bunların nikel içeriği kanısına varmıştır.

Mikro kimyasal test sonucu fazlaca nikel içeren örneklerin daha sonra yaptırılan analitik kimya analizlerinde %1-1,5 Ni elde edilmiştir.

Gelecekte daha bilimsel yöntemlerle yapılacak aramalarla ülkemizde bazı lateriti knikel-kobalt yataklarının bulunu-

cağı olasılığı bulunmaktadır. Yazar bu çalışmaya ülkemizde yapılacak lateritik nikel-kobalt zuhur ve yataklarının aranması ile görevli yerbilimcilerimize yardımcı olmayı düşünmüştür.

Katkı Belirtme

Bu çalışmanın değerlenmesinde Sn. Prof. Dr. - Ing. A. HELKE'nin ders notlarından faydalandırıldı. A. Helke'ye sükrən borçluyum.

DEĞİNİLEN BELGELER

- Agiorgitis, G. und Skunakis, S., (1974), Geochemische Untersuchungen an Ni-führender Fe-Lateriten von Aigaleo, Attiki-Distrikt, Griechenland. - Chemie der Erde, 32. Band, Heft 4 S. 270-278, Jena.
- Bemmelen, V. (1949), The geology of Indonesia, vol II, Economic Geology, The Hague.
- Boldt, J.R. Jr., (1967), The Winning of Nickel, its geology, mining, and extractive metallurgy-Technical Editor: Paul Queneau, London.
- Brobst, D.A. and Pratt, W.P., (1973) Editors, United States Mineral Resources. - U.S. Geol. Survey Prof. Paper 820, Washington, D.C. pp. 437-442 ve p. 148.
- Chase, F.M., Cumberlidge, J.T., Cameron, W.L. and Van Nort, S.D., (1969), Applied geology at the Nickel Mountain mine, Riddle, Oregon. - Econ. Geol. Vol. 64 pp. 1-16.
- Chaziteodoro, G. (1974), Bodenschaetze und Bergbau Griechenlands. - Glückauf, 110, S. 96-100, Essen.
- Che'telat de, E., (1947) La gene'se et L'e'velution des gisements de nickel de la Nouvelle Caledonie. - Bull. Soc. Geol. France, XVII., p. 105, Paris.
- Cornwall, H.R., (1966), Nickel deposit of North America. - U.S. Geol. Survey Bulletin 1223, Washington, D.C.
- Cumberlidge, J.T. and Chase, F.M., (1968), Geology of the Nickel Mountain mine, Riddle, Oregon. - Ore Deposits' in the United States 1933/1967 (Graton/Sales Volume), vol. two, J.D. Ridge, editor. - New York, pp. 1650-1672.
- Çağatay, A., (1975 a), Makinavit minerali içeren Kangal - Yellice karot numunelerinin maden mikroskopisi etüdü. - MTA Enstitüsü Dergisi, Ankara, sayı 84, sayfa 62-73.
- Çağatay, A., (1975 b), Sarı kromit havzasında, yapılan ekonomik jeoloji çalışmaları ve heazlewoodit li Kefdağ kromitlerinin mineralojik etüdü. - M.T.A. Enstitüsü Dergisi, Ankara, sayı 84, sayfa 73-89.
- Dick, H.J.B., (1974), Terrestrial nickel-iron from the Josephine peridotite, its geologic occurrence, associations, and origin. Earth and Planetary Science Letters, vol. 24, no. 2, pp. 291-324, December.
- Eckstrand, O.R., (1970), Serpentinites as potential sources of nickel. Geolog. Survey Canada, Report of activities, Paper 70-1, Pt. B, pp. 55-56, Ottawa.
- Eckstrand, O.R., '1975, The Dumont serpentinite: A model for control of nickeliferous opaque mineral assemblages by alteration reactions in ultramafic rocks. Econ. Geol., Vol. 70, pp. 183-201.
- Faust, G.T., (1966), The hydrous nickel, magnesium silicates-the garnierite group. - The American Mineralogist, vol. 51, pp. 279-298.
- Fleischer, R. et Routhier, P. (1970), Quelques grands thèmes de la géologie du Brésil. - Mémoires géologiques et métallurgiques sur le Planalto. - Sciences de la Terre, Tome XV, Nancy, Numero 1, pp. 47-102, Speziell pp. 98-99.
- Goldschmidt, V.M., (1954), Geochemistry (Ed. by Muir), Oxford, 730 pp.
- Goles, G.G., (1967), P.J. Wyllie, editor, Ultramafic and related rocks. - New York etc., pp. 352-362.
- Groves, D.I., Hudson, D.R. and Hack, T.B.C., (1974), Modification of ironnickel sulfides during serpentization and talc-carbonate alteration at Black Swan, Western Australia. - Econ. Geol., vol. 69, pp. 1265-1281.
- Gruss, H., (1970), Lateritische Nickelerze-Ihre Bedeutung für die Weltnickelversorgung der Zukunft, und die Bewertung ihrer La-

- gerstaetten. - Clausthaler Hefte zur Lagerstaettenkunde und Geochemie der mineralischen Rahstoffe, Heft 9 (Thienhaus - Band). - Berlin und Stuttgarter, S. 141-160.
- Guillon, J.H. and Lawrence, L.J., 1973), The opaque minerals Guillon, J.H. and Lawrence, L.J., 1973), The opaque minerals of the ultramafic rocks of New Caledonia. - Mineralium Deposita, vol. 8, pp. 115-126, Berlin - Heidelberg - New York.
- Heekli, A., (1963), Distribution of nickel between the silicate and sulphide phases in some basic intrusions in Finland. - Bull. Comm. Geol. Finlande, No. 209, Helsinki.
- Hotz, P.E., (1964), Nickeliferous laterites in southwestern Oregon and northwestern California. - Econ. Geol., vol. 59, pp. 355-396.
- Jubelt, R., (1953), Bemerkungen zu den neuerschlossenen Nickelhydrosilikatlagerstaetten am Südrande des Saechs. Granulitgebirges. - Freiberger Forschunghefte, Reihe C, Angewandte Naturwissenschaften, Heft 5, S. 11-17, Leipzig.
- Jubelt, R., (1955/56), Die Silicaphite am Südrand des Saechsischen Granulit-Gebirges. - Wissenschaftliche Zeitschrift der Karl-Marx Universität Leipzig, 5. Jahrgang, Math. - Naturwissenschaften, Heft 4, S. 427-445.
- Jubelt, R., (1956), Zur Geologie silikatischer Nickellagerstaetten am Südrand des Saechs. Granulitgebirges. - Zeitschr. f. angew. Geologie, Band 2, Berlin, S. 371-379.
- Langer, E., (1965), Die Nickelagerstaetten Brasiliens. - Bergbauwissenschaften, 12., S. 23-27.
- Langer, E., (1967), Die Nickellagerstaette des Morro do Miquel in Minas Gerais (Brasilien), Ihr Aufschluss, ihre Bemusterung und Bewertung. - Erzmetall, XX., S. 260-268, Stuttgart.
- Learsch, J., (1973), Prospektion und geologische Untersuchung lateritischer Nickelagerstaetten am Beispiel Barro Alto/Brasilien. - Zeitschrift. geolog. Gesellschaft, Band 124, S. 135-148, Hanover.
- Macke, K., (1933), Celebes und seine Lagerstaetten. - XIV. Bericht der Freiberger Geolog. Gesellschaft, Freiberg i. Sachsen, April, S. 23-26.
- Magak'yan, I. Gb., (1968), International Geology Review, vol. 10 No. 8, August, pp. 80-81.
- Mc Millan and Davis, (1955), U.S. Bureau of Mines Rept. Invest. 5099.
- Mining Engineering (AIME), (1951), Augst, p. 671.
- Mining Engineering (AIME), (1973 a), Mining in Brazil, - November, New York pp. 31-45, öncelikle p. 43.
- Mining Magazine, (1969), November, London, p. 361.
- Mining Magazine, (1973 a), Construction progress at Grenvale nickel. - May, London, p. 335.
- Mining Magazine, (1973 b), Grenvale - The first Australian producer of nickel from lateritic ores, December, pp. 504-512.
- Mining Magazine, (1973 c), Ni plant for Indonesia. - May, London, p. 339.
- Mining Magazine, (1974 a), Nickel production in New Caledonia. - May, London, pp. 336-349.
- Mining Magazine, (1974 b), London, August.
- Müller, R.M., (1950), Versuche zur Verwertung serpentinischer Gesteine zur Nickelgewinnung. - I. Der Nickelgehalt der Serpentine und der aus diesen entstandenen Verwitterungsprodukten, Berg- und hüttenmaenn. Mh., 95. Jahrgang, H. 4, S. 77-80, Wien. II. Die thermische Reduktion von serpentine und ihren Verwitterungsprodukten. - Berg- und hütten maenn. Mh., 95. Jahrgang, H. 7 und 8, S. 1-9, Wien.
- Nickel, E. H., (1959), The occurrence of native nickel-iron in the serpentine rock of the eastern townships of Quebec province. - Canadian Mineralogist, Vol. 6, pt. 3, pp. 307-319.
- Pecora, W.T., (1944), Nickel silicate and associated nickel-cobalt manganese oxide deposits near Sao Jose'do Tocantins, Golas, Brazil. - U.S. Geol Survey Bull. 935-E Washington, D.C.
- Perruchot, A. (1971), Reproduction, an laboratoire, des phénomènes de concentration du nickel au cours de l'alémentation métorique du pridot. - C.R. Acad. Sci., 273, Ser. D, pp. 275-277, Paris.
- Petracheck, W.E., (1951), Berg- und hüttenmaenn. Monatshefte, vol. 96, April.
- Quade, H. und Stache, G.A., (1973 a), Die Ultrabasitmassive im Praekambrium des Staates Goias/Brasilien. - Geolog. Rundschau, Band 62, Heft 3, Seite 864-887, Stuttgart.
- Quade, H. und Stache, G. - A., (1973 b), Petrographie und Mineralisationen der basisch-ultrabasischen Massive im Praekambrium Von Goias/Brasilien. - Münster. Forsh. Geol. Palaeont., Heft 31/32, S. 93-112. Münster (West) Dezember.
- Queneau, P.E. and Roorda, H.J., (1971), Cobalt in the nickeliferous limonites. - Mijnbouw en Petroleumtechniek 1. - De Ingenieur, Jahrg. 83, Nr. 28, pp. M1-M9, S'Gravenhage 16, Juli.
- Ramdohr, P., (1967), A widespread mineral association connected with serpenitization. With notes on some new or insufficiently defined minerals. - N. Jahrbuck Mineralogie, Abh., Band 107, S. 241-265, Stuttgart.
- Reynolds, C.D., Havryluk, I., Bastaman, S. and Atmowidjojo, S., (1973), The exploration of the nickel laterite deposits in Irian Barat, Indonesia. - Geol. Soc. Malaysia, Bulletin 6, pp. 309-323, July.
- Rucklidge, J., (1971), Mobilisation of nickel and platinum metals during serpentinization of ultramafic rocks. - Platinum Conference, University Melbourne.
- Santos-Ynigo, L. and Esguerra, F. B., (1961), Geology and geochemistry of the nickeliferous laterites of Nonoc and adjacent Islands, Surigao Province, Philippines. - Bureau of Mines, Spec. Proj. Ser. Publ. No. 18, Manila (Gruss'a göre).
- Scheider, H., (1958), Erzlagerstaetten in Cuba. - Zeitschr. Deutsch. Geol. Gesellsch., Band 110, 3. Teil, S. 597-599, Hannover.
- Schellmann, W., (1964), Zur lateritischen Verwitterung von Serpentinit. - Geolog. Jahrbuch, 81. Band, S. 645-678, Hannover.
- Smirnov, V.I., (1970), Geologie der Lagerstaetten mineralischer Rohstoffe. - S. 311-315, Leipzig.
- Springer, G., (1974), Compositional and structural variations in garnierites. - Canad. Mineralogist, vol. pp. 381-388.
- Trescases, J.J., (1975), Weathering of peridotites and genesis of nickel ore deposits in New Caledonia. - Vortrag in Clausthal.
- U.S. Geol. Survey, (1968), Prof. Paper 580, Washington, D.C. p. 375.
- U.S. Geol. Survey, (1970 a), Geological Survey Research, Chapter A. - U.S. Geol. Survey, (1970 b), Prof. Paper 700-A, p. A 215, Washington, D.C.
- U.S. Geol. Survey, (1973), Prof. Paper 820, Washington, pp. 143-155 Cobalt and pp. 437-441 Nickel, D.C.
- Vhay, J.S., (1973), U.S. Geological Survey Prof. Paper 820, p. 145, Washington, D.C.
- Vletter de, (1955), How Cuban nickel ore was formed. - Engineering Mining Journal, 156., pp. 84-87, 178.
- Wall de S.A. (1971), South African nickeliferous serpentinites. - Mineral Science and Engineering, vol. 3. No. 2, pp. 32-45 Johannesburg, Soutuh Africa.
- Webber, B.N., (1972), Supergene nickel deposits. - Transactions, The American Institute of Mining, Metallurgical, and Petroleum Engineers, Vol. 252, New York, pp. 333-347.
- Webber, B.N., (1973), Supergene nickel deposits. Discussion. - Transactions, The American Institute of Mining, Metallurgical, and Petroleum Engineers, vol. 254, New York, pp. 110-112.
- Zeissink, H.E., (1969), The mineralogy and geochemistry of a nickeliferous laterite profile (Grenvale, Queensland, Australia). - Mineralium Deposita, vol. 4, pp. 132-152, Berlin-Reidelberg-New York.